

ת"פ 28041/02/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 28041-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופט גיא אבנון

לפני:

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

פלוני

הנאשם:

עו"ד שני מלול

בשם המאשימה:

עו"ד עידן שני

בשם הנאשם:

מזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפה בנסיבות מחמירות: תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). מכתב האישום עולה כי הנאשם והמתלוננת היו בני זוג במשך 3 שנים, והתגוררו בצוותא עם בנם הפעוט ועם בנה בן העשר של המתלוננת. ביום 2.2.22 בשעת חצות לערך התעורר הפעוט בבכי, והמתלוננת ניגשה למיטתו כדי להרגיעו. משהעירה לנאשם כי ישמור על השקט, נטל הלה כרית וחבט במתלוננת בחוזקה מספר פעמים בפלג גופה העליון. בתגובה השליכה לעברו המתלוננת בקבוק מטהר אוויר. או אז תפס הנאשם בחוזקה בצווארה של המתלוננת וחנק, ולאחר מכן הוציאה מן החדר. בתגובה נטלה המתלוננת מטאטא באמצעותו דחפה את הנאשם.

2. ב"כ המאשימה טענה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם: שלומה של המתלוננת, ביטחונה, זכותה לחיות בשלווה בתוך ביתה. חומרה יתרה ייחסה המאשימה לביצוע המעשים כלפי בת זוגו של הנאשם שהיא אם בנו, בסיטואציה שגרתית של חיי משפחה. ב"כ המאשימה עמדה על הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש בתוך המתחם, הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם (ע/ת1) ממנו עולה כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות, האחרונה בגין עבירת סמים, משנת 2017, והראשונה בעבירת הריגה משנת 2003, אז הרג הנאשם את בת זוגו ונדון למאסר בפועל בן 12 שנים. ב"כ המאשימה עמדה על החומרה היתרה בה יש לראות את

ההליך הנוכחי, כשלאחר שהביא בעבירת אלימות למותה של בת זוגו בעבר, הוא לא למד את לקחו ונהג פעם נוספת באלימות, ואם לא די בכך, שוב מצא להפעילה כלפי בת זוג. ב"כ המאשימה טענה לפוטנציאל נזק גבוה, עד כדי קטילת חיים. משכך עתרה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם, וביקשה לגזור עליו 15 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע בודד, קצר מועד, ברף חומרה נמוך שלא גרם לנזק פיזי, לא הסלים, ופוטנציאל הנזק אף הוא אינו גבוה. לדבריו, יש להבחין בחלקו של הנאשם במסגרת הכוללת של האירוע כולו, תוך מתן משקל להתנהגותה של המתלוננת שזרקה לעברו בקבוק ודחפה אותו במטאטא. הוא הפנה לענישה הנוהגת וביקש לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל. עוד טען כי אין להחמיר עם הנאשם יתר על המידה בגין הרשעתו הקודמת בהריגה, אירוע שהתרחש לפני כ-19 שנה. ב"כ הנאשם ביקש לשקול לזכותו את שיתוף הפעולה כבר בחקירתו במשטרה, את הודייתו, קבלת האחריות, הבעת חרטה, החיסכון בעדותה של המתלוננת ובזמן שיפוטי. כן ביקש להתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם (מיום 7.2.22) ולהסתפק בכך.

הנאשם ביקש להתנצל על מעשיו: "לא הייתה לי שום כוונה לפגוע במתלוננת... הכוונה שלי הייתה להוציא אותה החוצה, להרחיק את המצב האלים מהמקום בדיוק כמו שלימדו אותי". הוא הביע צער ובושה על התנהגותו, טען כי עשה כל שיכול כדי "להיות בן אדם טוב ואזרח שומר חוק", וכי לא האמין שיגיע פעם נוספת לסיטואציה כזו. עוד סיפר על מאמציו למצוא מקום עבודה, על עבודתו בשלוש השנים האחרונות "אבל כל זה הלך". לטענתו, למרות המקרה "ניסיתי להיפרד ממנה כמו שצריך".

דין

מדיניות הענישה הנוהגת

3. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש ובראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. להלן אירועים קרובים בנסיבותיהם לענייננו.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית

משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות אימים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של המערער שנדון בעקבות הודאתו ל-14 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 46882-09-19 מדינת ישראל נ' זקזפור (25.1.21). הנאשם הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם - בן זוג. במהלך ויכוח בינו לבין רעייתו שהייתה בהריון באותה עת, תפס הנאשם בחוזקה בכתפה והוריד את ראשה כלפי מטה. לאחר שהצליחה להשתחרר מאחיזתו תפס הנאשם את ראשה מתחת לבית שחיו והורידו פעם נוספת כלפי מטה. בהמשך תפס בצווארה בידו האחת, בעודו מחזיק בידה האחרת. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם, אשר הושיב אותה על מדרגות בנין סמוך. נקבע מתחם עונש בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל עליהם הופעלו במצטבר ובחופף 6 חודשי מאסר מותנה, כך שסך הכל נדון הנאשם ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' סקורטוב (26.01.2020). הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע (ע"י מותב זה) על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת (אשתו), היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו, שם שהתה המתלוננת, וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

4. המתחם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. נשווה לנגד עינינו את הסיטואציה: לילה. תינוק בוכה. אמו קמה על מנת לטפל בו. עניין של יום ביומו, ולילה בלילו. שגרה. רוטינה של חיי משפחה. במקביל פונה האם לבן זוגה - אביו של הפעוט, וכל בקשתה ממנו, כי יימנע מלהרעיש, על מנת שתוכל להרגיע בנחת את בנם הפעוט ולהרדימו. בתגובה קיצונית, אלימה, פרועה, בלתי מוסברת ובלתי נשלטת, תופס בן הזוג כרית מהמיטה והולם בחוזקה מספר פעמים בפלג גופה העליון של האם. ולאחר שזו העזה להגיב, והשליכה בכיוונו בקבוק מטהר אוויר (שלא פגע בו), הסלים הנאשם את התנהגותו האלימה והברוטלית, תפס את בת זוגו בצווארה, חנק אותה, והוציאה מן החדר. במעשיו אלו פגע הנאשם במתלוננת פיזית ומנטלית, ונקל להניח כי גם בנם הפעוט, שהאירוע כולו התרחש למול עיניו, נותר מצולק נפשית, אפילו מבלי לדעת או להבין זאת.

לטובתו של הנאשם ייאמר כי אין מדובר במעשים מתוכננים, כי אם בכאלו שבוצעו בפרץ קצר של אלימות פיזית. הוא לא נעזר בשותפים, לא גרם לחבלות פיזיות ולא הסב נזק לרכוש.

לחובתו של הנאשם: הוא פגע בבת זוגו ואם בנם המשותף בתוך ביתם פנימה, בחדר השינה, במקום האמור להיות מוגן ושלו, באירוע אלים ופוגעני שהתרחש על רקע של מה בכך. הנאשם עשה שימוש בחפץ, ומשמצא כי לא די בכך, המשיך וחנק את המתלוננת בידיו. פעולת החניקה, מניעת יכולתה של הקורבן לנשום, היא בעלת פוטנציאל נזק מוחשי ועלולה הייתה לסכן את חייה. העובדה כי מדובר בנאשם אשר נטל חיים בעבר (גם אז בהפעלת אלימות כלפי בת זוג), אך מעצימה את מידת המסוכנות שנשקפה ממנו למתלוננת, ואת האימה שזו לבטח חשה במהלך האירוע. טענתו של הנאשם בדבריו לעונש, כי כל רצונו היה להוציא את המתלוננת מהחדר על מנת להתרחק מהסיטואציה האלימה המתפתחת, אינה מתיישבת עם התנהגותו האלימה, ועם האירוע שהתרחש כל כולו ביוזמתו.

לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני מקבל את עתירת המאשימה וקובע את מתחם העונש בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

5. לקולה: הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו, וחסך מן המתלוננת את הצורך להעיד בבית המשפט, וכפועל יצא מכך, חסך בזמן שיפוטי. הנאשם בן 45, אב לתינוק בן שנה וחצי, שוהה במעצר מזה כחמישה חודשים.

לחומרה: לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת באירוע אלימות שהתרחש לפני שנים רבות (2003), אך דמיונו לעניינו מאיר באור מצמית את מעשיו של הנאשם עתה. הנאשם הורשע (אז) בהריגתה של בת זוגו, ונדון לשנות מאסר רבות מאחורי סורג ובריה. הנאשם, לדבריו, למד את לקחו, השתקם ושינה מדרכיו. מעשיו מלמדים אחרת. בסיטואציה רגילה ושלווה של חיי משפחה שבו ונגלו חברבורותיו. הרשעתו הקודמת, המאסר הארוך שריצה, ומהלך חייו הנורמטיבי

לכאורה בשנים האחרונות - לא היה בהם די כדי להניאו מלשוב לדרך הרע.

תוצאה

6. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 7.2.22.
- ב. 12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. פיצויים בסך 5,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 2). הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.9.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, במעמד הצדדים.